

- 2) Articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2006/126, precum și articolele 21, 45, 49 și 56 TFUE trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca un stat membru să impună o sancțiune unei persoane care, deși îndeplinește condițiile de eliberare a unui permis de conducere prevăzute de această directivă, conduce un autovehicul pe teritoriul său fără a deține un permis de conducere în conformitate cu cerințele modelului de permis de conducere prevăzut de directiva menționată și care, în așteptarea eliberării unui astfel de permis de conducere de către un alt stat membru, poate dovedi existența dreptului său de a conduce dobândit în acel alt stat membru numai printr-un certificat temporar eliberat de acesta, cu condiția ca această sancțiune să nu fie disproporționată în raport cu gravitatea faptelor în discuție. Revine în această privință instanței de trimitere sarcina de a lua în considerare, în cadrul aprecierii gravității infracțiunii săvârșite de persoana vizată și a severității sancțiunii care trebuie să i se aplice, ca eventuală circumstanță atenuantă, faptul că persoana vizată a obținut dreptul de a conduce într-un alt stat membru, atestat de existența unui certificat eliberat de acest alt stat membru și care va fi în principiu schimbat înainte de expirarea sa, la cererea persoanei interesate, cu un permis de conducere în conformitate cu cerințele modelului de permis de conducere prevăzut de Directiva 2006/126. Această instanță trebuie de asemenea să examineze, în contextul analizei sale, care este pericolul real pentru siguranța rutieră prezentat de persoana interesată pe teritoriul său.

(¹) JO C 260, 18.7.2016.

**Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 25 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de
Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Majid Shiri, cunoscut și sub numele de Madzhdi Shiri**

(Cauza C-201/16) (¹)

[Trimitere preliminară — Regulamentul (UE) nr. 604/2013 — Determinarea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe — Articolul 27 — Cale de atac — Întinderea controlului jurisdicțional — Articolul 29 — Termen pentru efectuarea transferului — Neexecutarea transferului în termenul prevăzut — Obligațiile statului membru responsabil — Transfer de responsabilitate — Cerința adoptării unei decizii a statului membru responsabil]

(2017/C 437/12)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Majid Shiri, cunoscut și sub numele de Madzhdi Shiri

cu participarea: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Dispozitivul

- 1) Articolul 29 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid trebuie să fie interpretat în sensul că, atunci când transferul nu se efectuează în termenul de șase luni astfel cum este definit la articolul 29 alineatele (1) și (2) din acest regulament, responsabilitatea este transferată de drept statului membru solicitant, fără a fi necesar ca statul membru responsabil să refuze preluarea sau reprimirea persoanei în cauză.

- 2) Articolul 27 alineatul (1) din Regulamentul nr. 604/2013, citit din perspectiva considerentului (19) al acestui regulament, precum și articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie să fie interpretate în sensul că un solicitant de protecție internațională trebuie să poată dispune de o cale de atac efectivă și rapidă care să îi permită să invoce expirarea termenului de șase luni astfel cum este definit la articolul 29 alineatele (1) și (2) din regulamentul menționat intervenită ulterior adoptării deciziei de transfer. Dreptul pe care o reglementare națională precum cea în cauză în litigiul principal îl recunoaște unui asemenea solicitant de a invoca împrejurări ulterioare adoptării acestei decizii în cadrul unei căi de atac împotriva acesteia respectă obligația de a prevedea o cale de atac efectivă și rapidă.

⁽¹⁾ JO C 260, 18.7.2016.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 26 octombrie 2017 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Sofia-grad – Bulgaria) – Balgarska energiyna bursa AD (BEB)/Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

(Cauza C-347/16) ⁽¹⁾

[Trimitere preliminară — Articolele 101 și 102 TFUE — Directiva 2009/72/CE — Articolele 9, 10, 13 și 14 — Regulamentul (CE) nr. 714/2009 — Articolul 3 — Regulamentul (UE) nr. 1227/2011 — Articolul 2 punctul 3 — Regulamentul (UE) 2015/1222 — Articolul 1 alineatul (3) — Certificarea și desemnarea unui operator de transport și de sistem independent — Limitarea numărului de titulari de licențe de transport de electricitate pe teritoriul național]

(2017/C 437/13)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Balgarska energiyna bursa AD (BEB)

Pârâtă: Komisia za energiyno i vodno regulirane (KEVR)

Dispozitivul

Articolele 9, 10, 13 și 14 din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE, articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 714/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1228/2003, articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) nr. 1227/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind integritatea și transparența pieței angro de energie coroborat cu considerentul (3) al acestuia, precum și articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/1222 al Comisiei din 24 iulie 2015 de stabilire a unor linii directoare privind alocarea capacităților și gestionarea congestiilor nu se opun, în împrejurări precum cele din litigiul principal, unei legislații naționale care limitează numărul titularilor de licențe de transport de electricitate pentru un anumit teritoriu.

⁽¹⁾ JO C 326, 5.9.2016.